

Sprüche 14

Septuaginta (LXX)

- 1 σοφὰ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους ἢ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς
- 2 ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται
- 3 ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὑβρεως χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς
- 4 οὗ μὴ εἰσὶν βόες φάτναι καθαφαί οὗ δὲ πολλὰ γενήματα φανερά βοὸς ἰσχύς
- 5 μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος
- 6 ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῆς
- 7 πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι ὄπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφά
- 8 σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ
- 9 οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσιν καθαρισμὸν οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί
- 10 καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικὴ λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνεται οὐκ ἐπιμείγνεται ὕβρει
- 11 οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται
- 12 ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾗδου
- 13 ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείγνεται λύπη τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται
- 14 τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός
- 15 ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ πανούργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν
- 16 σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὁ δὲ ἄφρων ἐαυτῷ πεποιθὼς μείγνεται ἀνόμῳ
- 17 ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει
- 18 μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανούργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως
- 19 ὀλισθήσουσιν κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας δικαίων
- 20 φίλοι μισήσουσιν φίλους πτωχοὺς φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί
- 21 ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός

22 πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοὶ οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύνην δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς

23 ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὃ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται

24 στέφανος σοφῶν πανοῦργος ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ

25 ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός ἐκκαίει δὲ ψεῦδη δόλιος

26 ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα

27 πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου

28 ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείπει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου

29 μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει ὃ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων

30 πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας ἱατρός σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικὴ

31 ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὃ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχόν

32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής ὃ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος

33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται

34 δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαι

35 δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν